

## **POSTANOWIENIE Z DNIA 10 MAJA 2012 R.**

**KSP 4/12**

*Przewodniczący: sędzia SN Andrzej Siuchniński.*

*Sędziowie SN: Stanisław Zabłocki, Michał Laskowski (sprawozdawca).*

Sąd Najwyższy – Izba Kar na w sprawie skargi R. S. z dnia 11 marca 2012 r. na przewlekłość postępowania w sprawach Sądu Apelacyjnego, sygn. akt II S 34/11 i II S 45/11, po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu bez udziału stron, w dniu 10 maja 2012 r.

postanowił: pozostawić skargę bez rozpoznania.

### **UZASADNIENIE**

Sąd Apelacyjny, postanowieniem z dnia 6 grudnia 2011 r., sygn. akt II S 34/11, oddalił skargę R. S. z dnia 4 października 2011 r. na przewlekłość postępowania sądowego w sprawie III Kow 956/11 Sądu Okręgowego.

W piśmie z dnia 19 grudnia 2011 r. R. S. wniósł o przesłanie mu kserokopii swojej skargi wraz ze wskazanymi załącznikami oraz o zwolnienie go od opłaty od sporządzenia kserokopii tych dokumentów. Sąd Apelacyjny, pismem z dnia 22 grudnia 2011 r., wezwał R. S. do uiszczenia opłaty. Pismem z dnia 1 stycznia 2012 r. R. S. ponownie wniósł o zwolnienie go od opłaty. W dniu 13 marca 2012 r. doręczono R. S. kserokopie dokumentów, o których doręczenie wnosił, mimo nieuiszczenia opłaty.

Sąd Apelacyjny, postanowieniem z dnia 13 grudnia 2011 r., sygn. akt II S 45/11, oddalił drugą skargę R. S. z dnia 22 listopada 2011 r. na przewlekłość postępowania sądowego w sprawie III Kow 2409/11/wz Sądu Okręgowego.

W piśmie z dnia 21 grudnia 2011 r. R. S. wniósł o przesłanie mu kserokopii swojej skargi oraz o zwolnienie go od opłaty od sporządzenia tej kserokopii. Sąd Apelacyjny,

pismem z dnia 28 grudnia 2011 r., wezwał R. S. do uiszczenia opłaty, informując jednocześnie, że nie ma możliwości zwolnienia go od tej opłaty. Pismem z dnia 4 stycznia 2012 r. R. S. ponownie wniósł o zwolnienie go od opłaty. W dniu 13 marca 2012 r. doręczono R. S. kserokopie dokumentów, o których doręczenie wnosił, mimo nieuiszczenia opłaty.

W dniu 11 marca 2012 r., a więc dwa dni przed doręczeniem kserokopii dokumentów, o których doręczenie wnosił, R. S. złożył w Zakładzie Karnym skargę na przewlekłość postępowania w sprawie doręczenia mu kserokopii dokumentów z akt spraw II S 34/11 i II S 45/11 Sądu Apelacyjnego, domagając się zasądzenia na jego rzecz kwoty 10.000 złotych. Ponadto skarżący złożył wniosek o zwolnienie od obowiązku wniesienia opłaty od skargi na przewlekłość.

W skierowanym do Sądu Najwyższego piśmie z dnia 25 marca 2012 r. R. S., zgłaszając szereg zastrzeżeń co do postępowań w obu wymienionych sprawach, podkreślił nadto, że kserokopie dokumentów przesłano mu dopiero po jego telefonicznej interwencji w sądzie.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Na wstępie rozważenia wymagało ustalenie, czy skarga R. S. jest dopuszczalna w świetle ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.). Należy bowiem przyjąć, że skarga R. S. została złożona w wymienionych wyżej sprawach, w których składał już skargi na przewlekłość postępowań. Wskazuje na to treść pisma R. S. w rozpoznawanej sprawie, w którym poświęca wiele uwagi postępowaniom, których dotyczyły wcześniejsze skargi na przewlekłość oraz postępowaniom zainicjowanym skargami na przewlekłość. Przyjmując, że pismo R. S. stanowi skargę na przewlekłość postępowań toczących się w Sądzie Apelacyjnym, sygn. II S 34/11 i II S 45/11, podkreślić trzeba, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie przyjmuje się, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania, które zmierza do rozstrzygnięcia, czy doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (zob. postanowienie z dnia 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11, OSNKW z 2012 r., z. 3, poz. 27 i wymienione w uzasadnieniu tego postanowienia inne orzeczenia).

Jednocześnie nie sposób uznać, aby wnioski R. S. o przesłanie mu kserokopii dokumentów zainicjowały odrębne postępowanie, w którym przysługuje stronie uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość tego postępowania. W art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wymienione są postępowania, w których stronom przysługuje takie uprawnienie. Katalog tych postępowań ma charakter zamknięty. Nie można uznać, aby mieściło się w nim wypadkowe, poboczne w stosunku do merytorycznego nurtu postępowań toczących się w Sądzie Apelacyjnym, postępowanie związane z wydaniem kserokopii dokumentów.

Uznać w tej sytuacji należy, że skarga R. S. jest niedopuszczalna. Konsekwencją tego uznania jest pozostawienie skargi bez rozpoznania.

Na marginesie powyższych rozważań zauważyć trzeba, że art. 156 § 2 k.p.k. przewiduje możliwość wydawania stronom kserokopii dokumentów z akt sprawy, ale jedynie odpłatnie. Opłata za wykonanie kserokopii nie wchodzi w skład kosztów sądowych, o których mowa w art. 616 § 2 k.p.k., w związku z czym nie ma w stosunku do niej zastosowania art. 623 k.p.k. umożliwiający zwolnienie od tej opłaty (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2005 r., I KZP 41/05, OSNKW z 2006 r., z. 1, poz. 3). Takiej możliwości nie przewidziano także w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 156 § 6 k.p.k. (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 2003 r. Dz. U. z 2003 r. Nr 107, poz. 1006). W tym stanie rzeczy zasadnie poinformowano R. S. o braku możliwości zwolnienia go od opłaty.

Nie sposób nie dostrzec również, że sąd doręczył jednak kserokopie dokumentów, o których doręczenie R. S. wnosił i do doręczenia tego doszło w około dwa miesiące od chwili złożenia wniosku. Nie jest to wprawdzie w pełni satysfakcjonujące tempo działań sądu, ale zaznaczyć trzeba, że sąd wykazał przychyłność dla sytuacji R. S., przesyłając mu kserokopie bez uiszczenia opłaty. Nie można równocześnie pomijać faktu, że postępowanie w tej sprawie dotyczyło kwestii o charakterze marginalnym dla głównego nurtu postępowania, w dodatku chodziło o kserokopie dokumentów sporządzonych przez skarżącego.

Biorąc pod uwagę powyższe sąd postanowił jak w części dyspozytywnej, przy czym wniosek R. S. o zwolnienie od opłaty stał się bezprzedmiotowy.